

[Ministeren for kulturelle anliggender]

Jeg må med beklagelse konstatere, at en række partier ikke har ønsket nu på dette tidspunkt at tage del i planlægningen af et nyt skuespilhus. Jeg beklager det, fordi forslaget om det har været tænkt som et oplæg til den helhedsløsning, der jo har været formålet med hele den forudgående planlægning. Vi må se i øjnene, at helt umiddelbart forsvarer helhedsaspektet, hvis man ønsker at tage § 2 ud af lovforslaget. Dog har jeg noteret mig, at det fremgår af bemærkningerne til dette ændringsforslag, altså ændringsforslag nr. 3, at man ikke nødvendigvis stiller sig afvisende over for tanken om et nyt skuespilhus i alle de partier, der går ind for ændringsforslaget, og at der altså er muligheder for at vende tilbage til den gamle plan.

Jeg kan svare fru Birte Weiss på hendes spørgsmål til mig om mine videre overvejelser i denne sammenhæng og sige, at de ikke alene vil finde sted i mit lønkammer. Jeg vil gøre, hvad jeg kan for at holde en fri og åben debat om dette emne levende.

Jeg vil sige til fru Mette Madsen og også til flere andre af ordførerne inklusive hr. Arne Melchior og hr. Mølgaard, at den positive holdning, der samtidig følges af vemod over ikke helhjertet at kunne gå ind for det lovforslag, der her er fremsat, virkelig må føles vanskelig.

Venstre er positive, ja. Venstre har hele tiden gjort opmærksom på, at der er to sider af dette spørgsmål; der er dels en forbedring af de fysiske rammer, dels en genforhandling og en forbedring af mulighederne for at arbejde rationelt og konstruktivt. Fru Mette Madsen vil vide, at i dette synspunkt er vi enige. Det fremgår af målsætningsudvalgets betænkning, og det har hele tiden været fremført både af regeringen og af socialdemokratiet.

Hvad jeg blot ikke forstår, er den efter min opfattelse noget mærkværdige konstruktion at ville have indføjet i lovteksten en tidsfrist for afslutning af forhandlinger mellem arbejdsmarkedets parter og en tilknytning af denne tidsfrist til handlingsforløbet i forbindelse med om- og nybygningen af Gamle Scene. Jeg forstår sådan set godt baggrunden, selv om jeg ikke er enig i den, for der ligger jo klart det i fru Mette Madsens holdning, at hun ikke stoler på, at personalet ved Det kgl. Teater vil vise samarbejdsvilje i forhandlingerne, hvis de er helt sikre

på, at de får det nye skuespilhus. Det er en tankegang, jeg ikke deler.

Det middel, venstre ønsker at tage i anvendelse ud fra den beskrevne tankegang, forekommer mig sælsomt, for man kan dog lige så vel, hvis man vil være mistænksom, forestille sig den stik modsatte virkning af dette forslag. Man kan meget vel forestille sig, hvis man vil være mistænksom, at der kunne være kontrære kræfter i forhandlingerne, som ønskede at forhale dem, idet man da ville komme i en situation, hvor en forhandling af gennemførelsen af om- og nybygningen ville blive så kostbar, at man derved ville kunne presse særinteresser igennem. Hvis man vil være mistænksom, ser jeg ikke, at dette forslag bringer os nogen vegne.

Det er min opfattelse, at de to sider af Det kgl. Teaters problemer må løses parallelt, og der vil foregå genforhandlinger parallelt med projekteringen af ombygningen.

Jeg vil gerne over for hr. Flemming Jensen bekræfte, at genforhandlingerne vil komme til at følge målsætningsudvalgets betænkning. Jeg vil blot henvise til, at socialdemokratiets ordfører, fru Birte Weiss, jo ordret citerede den passus i betænkningen, som ganske klart tilkendegiver formålet med disse genforhandlinger.

Til hr. Glistrup kun få bemærkninger. Jeg må ganske klart afvise den snedige tankegang, som kan få hr. Glistrup til at påstå, at der ligger lusk i det, og at der er tale om et prokuratorfi i betænkningen. Jeg må gøre hr. Glistrup opmærksom på, at der i bilag I til lovforslaget ganske klart står følgende:

»Udgifterne ved projektering og gennemførelse af ny- og ombygningen af arealerne bag Det kgl. Teaters Gamle Scene inkl. erhvervelsen af ejendommene Tordenskjoldsgade 10 og Holmens Kanal 5« – og lad det være mit svar til hr. Arne Melchiors spørgsmål – »beløber sig til 175 mill. kr. (januar 1980).«

Det er altså ikke noget, der bagefter er smuglet ind i betænkningen.

I øvrigt må jeg med vemod gøre et par bemærkninger i anledning af hr. Glistrups fuldstændig demagogiske forsøg på at lægge Det kgl. Teater for had i visse kredse af befolkningen i stedet for at formidle de kulturgoder, som Det kgl. Teater med alle midler bestræber sig på at stille til rådighed for hele befolkningen.